

- 3) Udbyttet af Kommissionens Undersøgelser forelægges Folkethinget.
- 4) Thingets Formand bemyndiges til at iværksætte det Fornødne til denne Beslutnings Udførelse.

2) Thinget beslutter:

- 1) Der nedsettes en Kommission i Henhold til Grundlovens § 46 med det Hverv at undersøge Spørgsmaalet om en udvidet Anvendelse af Forholdstalsbalmaden efter et saa vidt muligt forbedret, retsfærdigere og mere praktisk System.
- 2) Medlemmernes Antal fastsættes til 7.
- 3) Udbyttet af Kommissionens Undersøgelser forelægges Folkethinget.
- 4) Thingets Formand bemyndiges til at iværksætte det Fornødne til denne Beslutnings Udførelse.

Det paaligger Formanden at stille Forslag om Behandlingsmaaden af disse Forslag til Beslutning. Forslaget vil gaa ud paa, at Sagerne underkastes tvende Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags 1ste og 2den Behandling. Afgjørelsen af dette Forslag vil blive sat paa Dagsordenen for et følgende Møde.

Fra Finantsministeren er modtaget Exemplarer af Forslag til Lov angaaende Stempelafgift af de af Københavns Kommune for et Laan paa indtil 15 Mill. Kr. udstedte Obligationer, hvilket Lovforslag Ministeren agter at fremsætte i Landstthinget.

Med Skrivelse af Gaars Dato fremsender Justitsministeren Indberetning med Bilag fra den Kommission, der har været nedsat til at revidere det af Skiftekommissionen i Fyns Folkebanks Kontursbo aflagte Regnskab. Skrivelsen med Bilag vil blive fremlagt i Bureauet til Medlemmernes Eftersyn.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Folkethingetsmanden for Alborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) indbringer Grundlovs-Forslag angaaende et Tillæg til § 53 i Danmarks Riges gjenneufsete Grundlov af 5te Juni 1849.

Forslagsstilleren (Suel): Det Forslag, som her foreligger, blev allerede indleveret af mig til Formanden med Anmodning om, at der maatte blive givet mig Leilighed til at maatte indbringe det her i Thinget i Oktober-Maaned kort efter, at det høje

Thing havde nægtet Finantsloven Overgang til 2den Behandling. Det stod mig nemlig klart, at dette Skridt, Finantslovens Nægtelse, som længe havde kunnet forudses, var af en saadan Veffaffenbed, at Statsmaskineriet let kunde gaa istaa til en Begyndelse og derefter kunde blive underkastet Rystelser af en meget farlig og samfundssødelæggende Natur, og som kunde ende med at blive farlig for selve Statens Eksistens. Derimod maatte der efter min Mening træffes energiske og formaalstjenlige Foranstaltninger. Det kunde efter min Mening ske derved, at man søgte at tilveiebringe en Forandring i Grundloven af 1866, en Forandring, der hørvede en fremtrædende Mangel, som findes i denne Grundlov, den nemlig, at den Mulighed indtræffer, at hvert Thing, Folkethinget og Landstthinget, kan vedtage sin forskjellige Finantslov, altsaa vedtage to Finantslove, der løbe parallelt med hinanden og aldrig kunne kongruere, hvad der fører os ind i Kaos. Det foreligger altsaa, at det under visse Omstændigheder kan blive umuligt at tilveiebringe en ordinær, af begge Thing samstemmende vedtaget Finantslov, som kan forelægges Hs. Maj. Kongen til Stadfæstelse. Denne Mangel, som man længe har set, har først vist sig praktisk i den senere Tid — det er nu allerede sket et Par Gange — og den maa absolut afhjælpes. Det er for at gjøre dette, at jeg har tilladt mig at komme med dette Forslag. I Gaar fremkom den høje Regjering med et Forslag, der søger at løse den samme Opgave, men ganske vist paa en meget forskjellig Maade. Det Spørgsmaal laa da nær for mig, om jeg ikke burde tage mit Forslag tilbage og eventuelt indbringe det som et Endringsforslag til Regjeringens Forslag. Efter nøiere Overveielse fandt jeg dog, at jeg burde fastholde mit Forslag, ikke alene fordi det efter min Mening har større Udlygt til at gaa igjennem, i alt Fald i dette Thing, men ogsaa fordi det i og for sig forekommer mig baade at være simplere og naturligere og mere overensstemmende med Grundlovens Aand og den virkelige Magtfordeling. Disse Grunde bevægede mig til at fastholde dette Forslag, som jeg nu skal have den Være nærmere at motivere for Thinget.

Trede Medlemmer, som have havt Sæde her i Thinget i henved tyve Aar, ville endnu erindre de Forhandlinger, som gik forud for den reviderede Grundlov af 1866, og jeg tror, at det nu for Alle, selv for dem, der vare imod de Anstuelser, jeg nævner, er gaaet op, at det var en stor Feil, man begik i 1866, da man forandrede Danmarks Riges Grundlov af 5te Juni 1849, der gjennem Tiderne havde